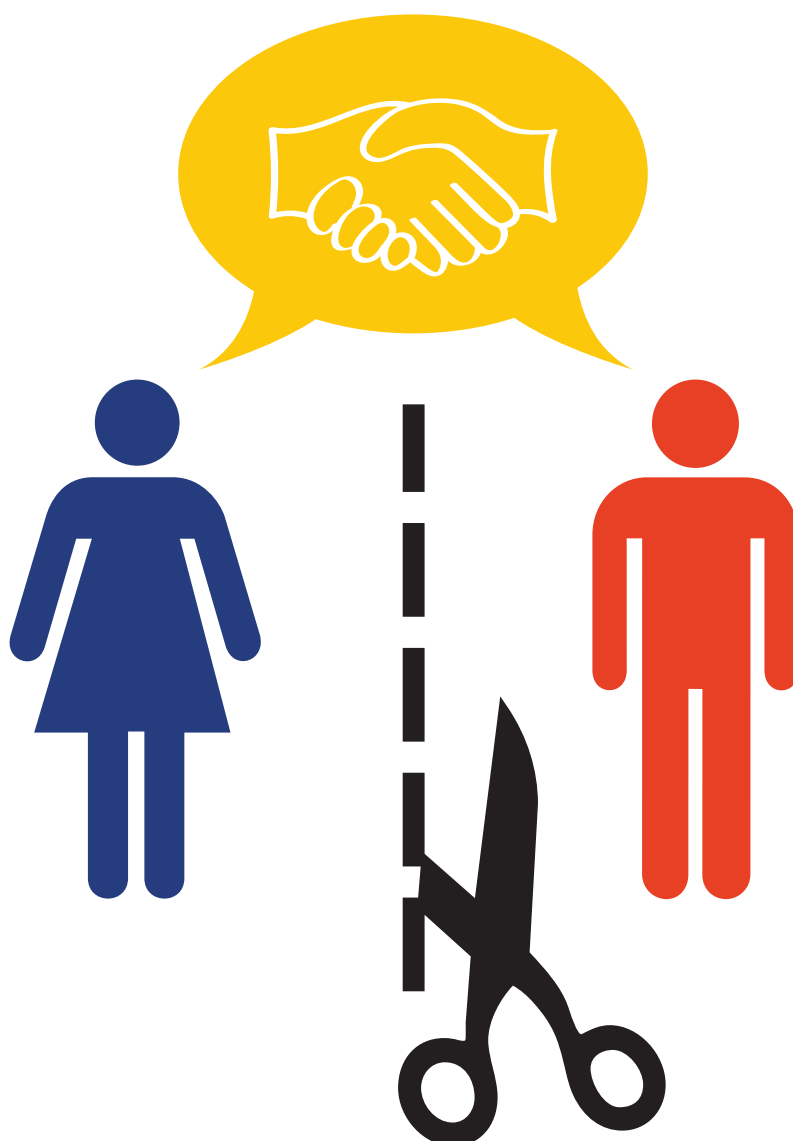

e-poradnik edukacyjny

1/4 2024

MEDIACJE W SPRAWACH ROZWODOWYCH

SPIIS TREŚCI:

Wstęp	2
Sprawy rodzinne i rozwodowe	3
Zasady mediacji	8
Przepisy prawne dotyczące mediacji w polskim prawie	9
Przedmiot mediacji	10
Rodzaje mediacji	11
Przebieg mediacji w praktyce	15
Mediacja - koszty	18
Mediacja - korzyści	20
Zakończenie	22

WSTĘP

Rozwód to wydarzenie z zasady niemiłe, kojarzące się negatywnie nie tylko dla samych stron, ale przede wszystkim dla ich dzieci. Nie będziemy w tej publikacji poruszać wątku moralnego dotyczącego rozvodu, ale skupimy się na prawnym punkcie widzenia. Z tej perspektywy sprawa rozwodowa rozpoczyna się w momencie, kiedy do sądu trafia pozew o rozwód. Mamy wtedy do czynienia z postępowaniem rozwodowym.

Postępowanie rozwodowe to odpowiedź, na jakich warunkach ma zakończyć się dany związek małżeński. Prawo przewiduje, że małżonkowie mogą sami te warunki ustalić, ale muszą być co do tego zgodni. Jeżeli elementu porozumienia brak, robi to za nich sąd.

Mediacja to forma kompromisowego zakończenia sprawy. Polega ona na tym, że strony za pośrednictwem mediatora porozumiewają się co do kwestii spornych, a następnie Sąd bada, czy takie porozumienie jest zgodne w prawem, oraz czy nie narusza zasad współżycia społecznego. Jeżeli tak, to wydaje wyrok, w którym zatwierdza warunki ustalone przez strony.

Mediacja w sprawach rozwodowych jest procesem dość złożonym. Poniżej omówiono najważniejsze aspekty z tym związane. Przedstawiono także przykłady, orzecznictwo sądowe oraz zaprezentowano ciekawostki dotyczące tego tematu.

SPRAWY RODZINNE I ROZWODOWE

Przed przystąpieniem do wyjaśnienia zagadnienia mediacji, należy odpowiedzieć na pytanie, czym są sprawy rodzinne. Najprościej mówiąc, są to sprawy cywilne, które dotyczą stosunków i relacji w rodzinie - zostały uregulowane w ustawie z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U.1964 nr 9 poz. 59 ze zmianami).

Najważniejsze z nich to:

- sprawy rozwodowe;
- sprawy dotyczące podziału majątku wspólnego;
- sprawy dotyczące opieki nad dziećmi (alimenty, władza rodzicielska, kontakty z dziećmi, czy ustalenie miejsca pobytu małoletniego dziecka);
- sprawy opiekuńcze (opieka i kuratela).

Rozwód to najbardziej skomplikowana sprawa rodzinna, dlatego rozpoznaje ją sąd okręgowy (pozostałe sprawy rozpoznają sądy rejonowe, czyli organ niższego rzędu).

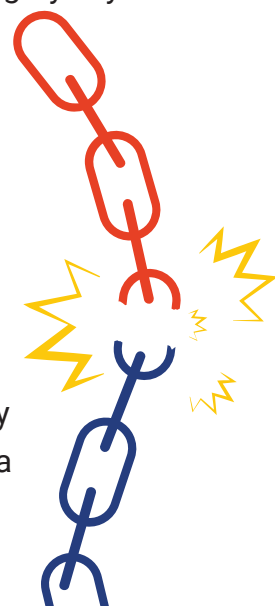
Uregulowania prawne znajdują się w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym (art. 56-61). Rozwód w prawie polskim jest możliwy, jeżeli spełnione są przesłanki pozytywne rozwodu, tj. nastąpił zupełny i trwały rozpad pożycia małżeńskiego i jednocześnie brak jest przesłanek negatywnych.

Art. 56 [Przesłanki rozwodu]

§ 1. Jeżeli między małżonkami nastąpił zupełny i trwały rozkład pożycia, każdy z małżonków może żądać, ażeby sąd rozwiązał małżeństwo przez rozwód.

§ 2. Jednakże mimo zupełnego i trwałego rozkładu pożycia rozwód nie jest dopuszczalny, jeżeli wskutek niego miałoby ucierpieć dobro wspólnych małoletnich dzieci małżonków, albo jeżeli z innych względów orzeczenie rozwodu byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

§ 3. Rozwód nie jest również dopuszczalny, jeżeli żąda go małżonek wyłącznie winny rozkładu pożycia, chyba że drugi małżonek wyrazi zgodę na rozwód, albo że odmowa jego zgody na rozwód jest w danych okolicznościach sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

CIEKAWOSTKA

Sprzeczność rozwodu z zasadami współżycia społecznego nie została sprecyzowana, aby sąd miał dużą dowolność w zakresie tej przesłanki. Zgodnie z orzecnictwem, sądy oddalały powództwo, jeżeli np. jeden małżonek chciał się rozwieść, a drugi był nieuleczalnie chory (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 października 1998 r. w sprawie o sygn. akt: III CKN 573/98).

Postępowanie rozwodowe przeprowadza sąd okręgowy właściwy miejscowo, co do zasady według ostatniego miejsca zamieszkania małżonków (art. 41 K.P.C.). W jego trakcie musi ustalić wiele rzeczy (wina, alimenty, kontakty z dziećmi po rozwodzie) i dlatego w praktyce na pierwszej rozprawie zawsze pojawia się pytanie sędziego o mediację. Często jest tak, że małżonkowie sami ustalili warunki na jakich chcą się rozstać - jeżeli nie uda im się samodzielnie dojść do porozumienia, to najlepszym rozwiązaniem jest właśnie mediacja.

ZASADY MEDIACJI

Podstawowe zasady mediacji to:

• DOBROWOLNOŚĆ

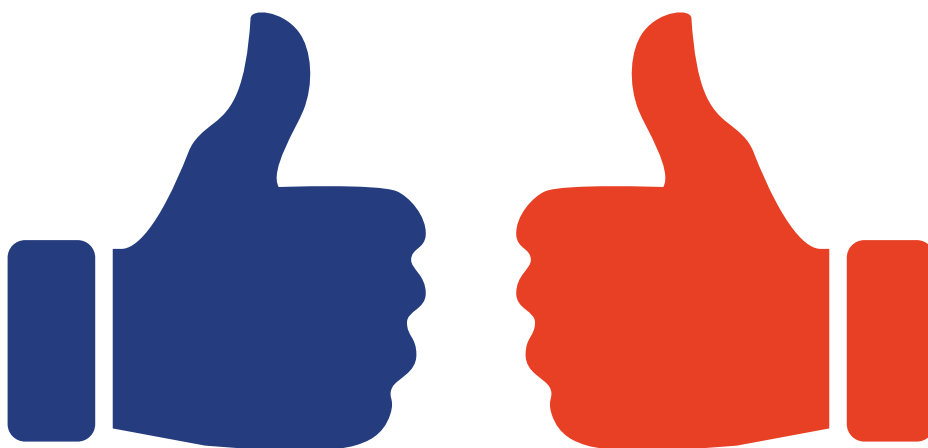
Oznacza to, że brak zgody na mediację na jakimkolwiek jej etapie powoduje, że mediacja nie zostaje rozpoczęta, a już rozpoczęta nie jest kontynuowana. Nie chodzi więc tylko o moment wyrażenia zgody, ale brak związania ustaleniami mediacji, aż do uprawomocnienia się wyroku. Inaczej mówiąc - na każdym etapie można odmówić zgody na przeprowadzenie mediacji, albo zrezygnować z jej prowadzenia, bez poniesienia ujemnych skutków procesowych.

PRZYKŁAD

Sędzia Barbara rozpatrywała sprawę o rozwód Karoliny i Karola. Na pierwszej rozprawie zapytała się, czy strony wyrażają zgodę na mediację. Karol kategorycznie odmówił i powiedział, że chce, aby sprawę rozpoznał sąd i mediacja nie wchodzi w grę. Sędzia powiedziała, że powinien się zgodzić na mediację, ponieważ wtedy może coś ugrać, a tak to będzie z nim źle.

Czy sędzia mogła się tak zachować?

Nie, sędzia nie może nawet sugerować stronie, że nie wzięcie udziału w mediacji spowoduje dla niej negatywne konsekwencje. W ten sposób pokazuje swoje uprzedzenie do Karola i to jest podstawą do wyłączenia sędziego w sprawie.

• POUFNOŚĆ

Oznacza brak jawności dla osób z zewnątrz. Przebieg mediacji znają strony, ich pełnomocnicy (jeśli biorą udział w spotkaniach mediacyjnych) oraz sam mediator. Jeżeli mediacja nie przyniesie pożądanego rezultatu w formie ugody, to nie można powoływać się na ustalenia zapadłe podczas mediacji na dalszym etapie postępowania sądowego. Tajemnica obejmuje również mediatora, który nie może nikomu przekazać informacji, które uzyskał w trakcie mediacji. W związku z powyższym mediator nie może być także świadkiem w postępowaniu rozwodowym, chyba, że strony zwolnią go z tego obowiązku.

PRZYKŁAD

Jacek i Agata są w trakcie rozvodu. Agata złożyła pozew i sąd wyznaczył rozprawę na dzień 4 stycznia. Strony nie uzgodniły warunków rozvodu i sędzia skierował sprawę do mediacji. Podczas mediacji Jacek stwierdził, że Pani mediator jest stronnica, powiedział, że takie mediacje ma w nosie i wyszedł. Mediator poczuła się urażona takim postępowaniem i napisała do sądu w protokole, że wina za rozkład pożycia leży po stronie Jacka, a ponadto, że Jacek domaga się niesprawiedliwego podziału majątku.

Czy Pani mediator postąpiła właściwie?

Nie, zasada poufności zobowiązuje mediatora do nieujawniania żadnych informacji o stronach, zwłaszcza mediator nie może sugerować sędziemu, jaki powinien wydać wyrok w sprawie. Mediator nie może ujawniać żadnych faktów dotyczących mediacji, także tych co do zachowania stron. W podanym powyżej przykładzie mediator w sposób rażąco naruszył zasadę poufności.

• NIEJAWNOŚĆ

W mediacji biorą udział wyłącznie strony oraz mediator. W praktyce obecni bardzo często są także pełnomocnicy, którymi w sprawach rodzinnych najczęściej są adwokaci lub radcowie prawni. W żadnym wypadku, jeżeli mamy do czynienia z mediacją sądową, nie może w niej brać udziału sędzieja rozpoznający sprawę, ani też dowiedzieć się o tym, jak wyglądał przebieg spotkań mediacyjnych.

PRZYKŁAD

Dominik i Klementyna zgodzili się na mediację rozwodową. Mediator podczas spotkania nagrała jej przebieg za pomocą mikro-kamery, nie informując o tym stron.

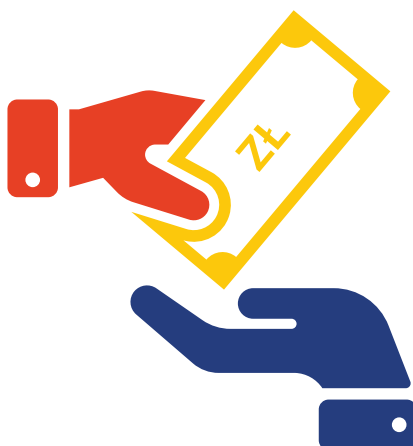
Czy mogła tak zrobić?

Nie, w żadnym wypadku sędzieja ani nikt inny, nie może zapoznać się z przebiegiem mediacji. Mediator naruszyła powyższą zasadę w sposób rażący.

• ODPLATNOŚĆ

Należy pamiętać, że mediacje na etapie sądowym są co do zasady odpłatne. Kwestię tę omówiono szczegółowo poniżej.

PRZEPISY PRAWNE DOTYCZĄCE MEDIACJI

Przepisy dotyczące mediacji w polskim prawie dzielimy na dwie grupy.

Znajdują się one w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 1964 nr 43 poz. 296 ze zm.).

Wyróżniamy:

- przepisy ogólne - dotyczą mediacji we wszystkich sprawach cywilnych, w tym także rodzinnych (art. 183 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego);
- przepisy szczegółowe w zakresie spraw rozwodowych, dotyczące postępowania mediacyjnego - zawarte są w Kodeksie postępowania cywilnego, a konkretnie w art. 436, art. 4452, oraz w art. 1831 - 18315 K.P.C. (ustawa z dnia 17.11.1964 roku – Kodeks postępowania cywilnego – Dz. U. 2014.101 t.j.).

Ustawodawca uznał, że postępowanie mediacyjne jest najlepsze dla stron, dlatego przewidział maksymalnie szeroki katalog przesłanek. Do mediacji można skierować sprawę zarówno w celu utrzymania małżeństwa (w praktyce pogodzenia się stron i zakończenia postępowania rozwodowego), jak również uzgodnienia warunków „rozstania” – w formie separacji lub rozwodu (kwestia winy, władzy rodzicielskiej, alimentów, czy podziału majątku).

Mediację można przeprowadzić na każdym etapie.

To oznacza, że nawet jeżeli w trakcie procesu przed sądem, strony dojdą do porozumienia lub będą chciały załatwić jeden lub kilka wątków polubownie - to sąd ma prawo skierować je do mediacji.

PRZEDMIOT MEDIACJI

Przedmiot mediacji - w sprawach rozwodowych przedmiotem mediacji może być pojednanie małżonków, zaspokojenie potrzeb rodziny, alimenty, sposoby sprawowania władzy rodzicielskiej, kontakty z dziećmi i sprawy majątkowe między małżonkami (np. podział majątku), sposób i warunki przeprowadzenia rozwodu lub separacji, sposób korzystania ze wspólnego mieszkania, opieka nad osobami starszymi lub schorowanymi, podział obowiązków, czy sposób gospodarowania pieniędzmi w związku, konflikty między rodzicami i dziećmi, sprawy w rodzinach zastępczych i adopcyjnych, i inne.

Przedmiotem mediacji przy sprawie rozwodowej może być także pojednanie się małżonków.

Z ORZECZNICTWA

W wyniku mediacji może dojść do cofnięcia powództwa, umorzenia postępowania lub też do jego zawieszenia. Zatem katalog „możliwych wyników” zakończenia mediacji jest bardzo szeroki.

Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 16 kwietnia 1993 r., III CZP 35/93

W sprawie o rozwód sędzia wyznaczony jest uprawniony do wydania na posiedzeniu pojednawczym postanowienia o umorzeniu postępowania w przypadku cofnięcia pozwu w wyniku pojednania się stron (art. 436 KPC).

Uchwała Sądu Najwyższego - Izba Cywilna i Administracyjna z dnia 13 marca 1985 r., III CZP 1/85

W postępowaniu przewidzianym w art. 436 KPC nie jest wyłączone zawieszenie postępowania na zgodny wniosek stron (art. 178 KPC).

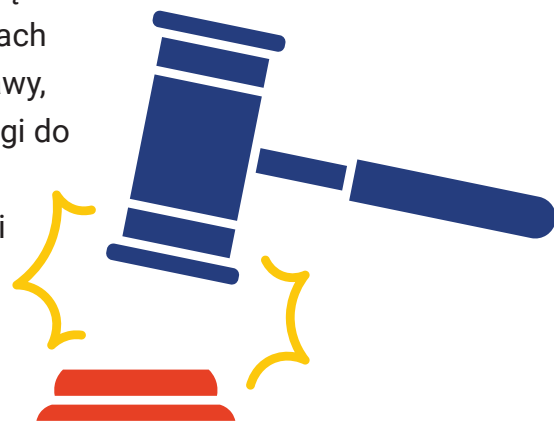

RODZAJE MEDIACJI

Na początku warto wspomnieć, iż w polskim prawie wyróżniamy dwa rodzaje mediacji:

- **mediację sądową**, do której kieruje strony sąd prowadzący postępowanie, wydający w tej kwestii odpowiednie postanowienie;
- **mediację umowną**, która jest prowadzona na podstawie umowy zawartej pomiędzy stronami, która może być również wszczęta na wniosek jednej ze stron, za zgodą pozostałych.

Mediację sądową w sprawach cywilnych prowadzi się przed wszczęciem postępowania, a za zgodą stron - również w toku sprawy. W sprawach rodzinnych sąd może skierować do mediacji w każdym stanie sprawy, jednakże tylko raz w toku postępowania. Nie zamyka to jednak drogi do mediacji umownych. Każdorazowo sąd może skierować sprawę do mediacji na zgodny wniosek stron. Strona, która nie wyraża woli przystąpienia do mediacji może odmówić udziału w niej w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia lub doręczenia jej postanowienia sądu o skierowaniu do mediacji. Natomiast, jeśli strona odmówi uczestnictwa w mediacji, na którą się wcześniej zgodziła, może na mocy decyzji sądu zostać obciążona jej kosztami. Będzie to miało miejsce w przypadku, gdy mediator zawiadomi o tym sąd, a ten uzna, iż strona nie miała usprawiedliwionych powodów odmowy, bądź nieobecności na posiedzeniu mediacyjnym wyznaczonym przez mediatora. Należy pamiętać, że jeżeli wszczęto postępowanie sądowe w sprawie, co do której strony zawarły wcześniej mediację umowną, pozwany może przed wdaniem się spór co do istoty sprawy zgłosić zarzut dotyczący tych uzgodnień – czyli poinformować sąd o wcześniejszym zawarciu umowy o mediację. Wówczas sąd kieruje sprawę do mediacji zgodnie z zawartą umową.

Mediację umowną najczęściej przeprowadza się jeszcze przed wszczęciem postępowania sądowego. Ma ona zwykle na celu próbę porozumienia bez konieczności udawania się do sądu. Może ona być przeprowadzona na mocy umowy zawartej przez strony konfliktu lub wszczęta na wniosek jednej ze stron, za zgodą drugiej. Druga strona musi wyrazić zgodę na udział w mediacji. W przypadku jej braku mediacja nie może być wszczęta. Podobnie, jeżeli druga strona nie wyrazi w ciągu tygodnia zgody na zaproponowaną osobę mediatora.

Podobny skutek ma odmowa przeprowadzenia mediacji przez mediatora. Może on odmówić udziału w mediacji, zwłaszcza, jeśli istnieją ku temu powody mogące wyłączać jego bezstronność.

Mediacja, może być także przeprowadzona na zgodny wniosek stron w trakcie postępowania sądowego. Mediacja jest dobrowolna, niezależnie od tego czy kieruje do niej sąd, czy też sami podejmujemy decyzję o rozwiązaniu sporu w ten sposób i udział w niej zawsze wymaga zgody wszystkich jej stron. Wszczęcie mediacji przerywa bieg przedawnienia do czasu zakończenia postępowania mediacyjnego, za który uważa się zwykle datę wskazaną w protokole. Ponadto mediację można wszcząć także w przypadku, gdy w sprawie zostało zawieszone postępowanie przed sądem.

WAŻNE

Listy mediatorów oraz najważniejsze informacje o mediacjach można znaleźć na stronach internetowych wszystkich sądów okręgowych w Polsce. Każda ze stron może złożyć wniosek o przeprowadzenie mediacji na każdym etapie postępowania sądowego.

PRZEBIEG MEDIACJI ROZWODOWEJ W PRAKTYCE

Ze względu na specyfikę spraw rozwodowych, skupimy się na mediacji sądowej.

Sąd w postanowieniu określa osobę mediatora oraz wyznacza czas na przeprowadzenie mediacji.

ETAP I

WYDANIE POSTANOWIENIA PRZEZ SĄD

- **Wybór mediatora** - strony mają swobodę co do wyboru osoby mediatora. Jeżeli nie uda im się porozumieć w tym zakresie, mediatora wyznaczy sąd z listy mediatorów stałych (art. 1839 Kodeksu postępowania cywilnego).
- **Czas trwania mediacji** - sąd w postanowieniu o skierowaniu sprawy do mediacji określi czas, jaki ma mediator na jej przeprowadzenie. Nie powinien być to okres dłuższy jak 3 miesiące, jednak z uwagi na ważne powody, np. chorobę strony uniemożliwiającą jej udział w mediacji, termin może być przedłużony. W praktyce sędziowie wyznaczają najczęściej termin 1, albo 2 miesięcy.

ETAP II

PRZEBIEG POSTĘPOWANIA MEDIACYJNEGO

- **Ustalenie terminu** - po otrzymaniu postanowienia z sądu o skierowaniu sprawy do mediacji, mediator skontaktuje się ze stronami (a w przypadku wyznaczonych pełnomocników także z nimi), w celu ustalenia terminu pierwszego spotkania. Mediator musi dysponować lokalem zapewniającym odpowiednie warunki do przeprowadzenia mediacji, w tym przede wszystkim gwarantującym dyskrecję i to tam odbywają się spotkania mediacyjne.
- **Spotkanie mediacyjne** - na pierwszym spotkaniu mediator wyjaśni zasady i przebieg postępowania mediacyjnego oraz zapyta, czy strony wyrażają zgodę na mediację. Mediacja jest rozmową w obecności mediatora, mogą się także odbywać indywidualne spotkania mediatora z każdą ze stron. Mediacja może być prowadzona podczas spotkań bezpośrednich lub za pomocą środków komunikacji na odległość. Rolą mediatora jest sprzyjanie osiągnięciu porozumienia pomiędzy stronami, co w praktyce może skutkować zaniechaniem rozvodu, podjęciem terapii małżeńskiej lub odłożeniem decyzji o rozwodzie w czasie (w tym celu można np. zawiesić postępowanie), albo uregulowaniem poszczególnych warunków rozstania się stron.
- **Protokół i ugoda** - po ostatnim spotkaniu mediacyjnym mediator sporządza protokół (art. 18312 K.P.C.). Jeżeli strony nie doszły do porozumienia i nie zawarto ugody, to protokół jest jedyną, ogólną i krótką informacją, jaką otrzyma sąd (bez żadnych ocen, ani stanowisk stron). Natomiast jeżeli mediacja przyniosła skutek w postaci wypracowania porozumienia i zawarto ugodę – mediator, oprócz protokołu, złoży do sądu podpisaną przez strony ugodę.

ETAP III

ZATWIERDZENIE UZGODNIEŃ MEDIACYJNYCH PRZEZ SĄD

- Po otrzymaniu protokołu i ugody, sąd zbada jedynie, czy zawarte w ugodzie ustalenia są zgodne z prawem oraz zasadami współżycia społecznego, czy nie zmierza ona do obejścia prawa, a także czy jest zrozumiała i czy nie zawiera sprzeczności.
- Sąd zatwierdzi ugodę wypracowaną w efekcie mediacji, która ma moc ugody zawartej przez sądem, co kończy postępowanie.
- Jeśli ugoda, której nadano klauzulę wykonalności nie zostanie wykonana - można skierować jej wykonanie do egzekucji komorniczej.
- W przypadku braku ugody – to sąd rozstrzygnie o wyniku postępowania.

SPRAWY RODZINNE I ROZWODOWE

Koszty związane z mediacją są nieporównywalnie niższe od kosztów sądowych związanych z przeprowadzeniem pełnego postępowania sądowego. Jeśli dodamy do tego oszczędność czasu oraz fakt, że zatwierdzona przez sąd ugoda podlega egzekucji – można śmiało powiedzieć, że mediacja się po prostu opłaca.

Do kosztów mediacji realizowanych na podstawie postanowienia sądu (tzw. mediacje sądowe), należą wynagrodzenie mediatora i wydatki poniesione przez niego (art. 1835 K.P.C.). Wynagrodzenie to reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 20 czerwca 2016 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia i podlegających zwrotom wydatków mediatora w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 921).

- Koszty mediacji co do zasady ponoszą strony. Są one zazwyczaj ponoszone po połowie, chyba że sąd lub strony ustalą inny sposób rozliczeń.
- W postępowaniu mediacyjnym, do którego doszło na podstawie postanowienia sądu, wysokość wynagrodzenia mediatora w sporach niemajątkowych wynosi 150 zł za pierwsze posiedzenie mediacyjne, a za każde następne posiedzenie - 100 zł.
- Jeśli postępowanie dotyczy praw majątkowych, wynagrodzenie mediatora wynosi 1% wartości przedmiotu sporu (nie mniej niż 150 zł i nie więcej niż 2.000 zł).
- Zwrotowi podlegają też wydatki mediatora poniesione w związku z przeprowadzeniem mediacji, w tym opłata za wynajem pomieszczenia do 70 zł za posiedzenie. W sprawach o prawa majątkowe, w których wartości przedmiotu sporu nie da się ustalić, oraz w sprawach o prawa niemajątkowe, wynagrodzenie mediatora za prowadzenie postępowania mediacyjnego wynosi za pierwsze posiedzenie 150 zł, a za każde kolejne – 100 zł, łącznie nie więcej niż 450 złotych.
- Do kosztów mediacji dolicza się podatek VAT (jeśli mediator jest czynnym płatnikiem tego podatku).
- Niezależnie od wyniku sprawy, sąd może nałożyć na stronę obowiązek zwrotu kosztów wywołanych nieusprawiedliwioną odmową udziału w mediacji, na którą strona uprzednio wyraziła zgodę.
- Jeśli dojdzie do zawarcia ugody, która jest wynikiem mediacji, strona otrzyma zwrot 75% opłaty sądowej, którą zapłaciła wnosząc sprawę do sądu.

W przypadku mediacji realizowanych z własnej inicjatywy stron (bez postanowienia sądu - na etapie przedsądowym lub w trakcie postępowania sądowego), wysokość wynagrodzenia mediatora i zwrot jego wydatków wynikają z cennika ośrodka mediacyjnego lub strony uzgadniają je razem z mediatorem przed rozpoczęciem mediacji.

WAŻNE

Warto wrócić uwagę, że dodatkowo na etapie przedsądowym, zanim zdecydujemy się złożyć pozew do sądu, można skorzystać z mediacji bezpłatnie, w ramach ogólnopolskiej sieci punktów nieodpłatnej pomocy prawnej oraz nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego.

Warunkiem jest tu jedynie zgodne dążenie stron do osiągnięcia porozumienia i tym samym wspólne stawienie się stron na spotkaniu z mediatorem. Punkty z możliwością skorzystania z nieodpłatnej mediacji działają w każdym powiecie, obowiązuje wcześniejsza rejestracja na spotkanie, co można zrobić telefonicznie (pod numerem telefonu dostępnym na stronie internetowej każdego starostwa i miasta na prawach powiatu) lub elektronicznie, za pośrednictwem adresu zapisy-np.ms.gov.pl.

MEDIACJA - KORZYŚCI

Mediacja w sprawach rodzinnych oferuje wiele zalet, które przyczyniają się do jej popularności jako metody rozwiązywania konfliktów.

Oto niektóre z nich:

- **Oszczędność czasu i pieniędzy:** Mediacja jest zwykle szybsza i tańsza niż proces sądowy, co pozwala zaoszczędzić czas i pieniądze dla wszystkich stron, chociaż należy pamiętać, że jest ona co do zasady płatna.
- **Większa kontrola nad efektem postępowania:** strony mają kontrolę nad przebiegiem mediacji, co pozwala im na wspólne ustalenie warunków ugody. Jeżeli decyzję podejmuje sąd, może on orzec zupełnie odmiennie jak chcą tego strony.
- **Poufność:** Mediacja jest postępowaniem poufnym, co oznacza, że informacje wymieniane podczas mediacji nie są ujawniane. W przypadku niepowodzenia próby mediacyjnej, proces sądowy odbywa się tak jakby mediacji w ogóle nie było. Proces sądowy co do zasady jest jawny.
- **Współpraca:** Mediacja promuje współpracę między stronami, co może prowadzić do lepszych relacji i lepszego porozumienia w przyszłości. Jest to istotne zwłaszcza wtedy, gdy w związku są dzieci. Co istotne, tak wypracowane porozumienie będzie ostatecznie wolą obydwu stron, natomiast wyrok sądowy jest arbitralnym postanowieniem, obowiązującym bez względu na satysfakcję stron.
- **Większe zadowolenie ze znalezionej rozwiązania:** strony mają większe szanse na zadowolenie z wyników mediacji, ponieważ mają wpływ na ustalenie warunków ugody.

ZAKOŃCZENIE

Rozwód to wydarzenie w swej istocie negatywne i trudne, jednak liczba rozwodów - tak w Polsce, jak i na świecie - stale rośnie. Niestety, zwykle towarzyszą temu trudne emocje i przeżycia, a specyfika postępowania sądowego oraz zaangażowanie pełnomocników niejednokrotnie eskalują konflikt.

Mediacja jest bardzo pomocna przy ustalaniu spornych kwestii. Pozwala uniknąć straty czasu i pieniędzy. Również jej przebieg jest bardziej komfortowy niż w przypadku postępowania sądowego. Choć mediacja nie zawsze musi kończyć się uregulowaniem wszystkich spraw, to warto próbować tego sposobu na rozwiązywanie konfliktów, który jest ukierunkowany na wypracowywanie akceptowanych przez obie strony porozumień.

Korzystnym zjawiskiem jest fakt, że strony coraz częściej decydują się na mediację i dzięki temu rozstają się w efekcie wypracowanej z profesjonalnym mediatorem ugody. Jest to bardzo korzystne, zwłaszcza dla ich wspólnego potomstwa oraz dalszych relacji i obowiązków jako rodziców.

Na koniec najpiękniejszy - według autora - cytat, zasłyszany w trakcie mediacji:

*Nie ma rozvodu od rodziny, rodziną jest się do końca życia,
jest tylko rozwód od siebie, tj. od drugiego małżonka.*

Zakres Nieodpłatnej Pomocy

NIEODPŁATNA POMOC PRAWNA

- informacja o stanie prawnym lub obowiązkach i uprawnieniach
- wskazanie sposobów rozwiązania problemu prawnego
- sporządzenie projektu pisma (z wyłączeniem spraw w toczących się już postępowaniach), w tym o zwolnienie z kosztów sądowych lub o ustanowienie pełnomocnika
- poinformowanie o kosztach i ryzyku finansowym skierowania sprawy do sądu
- nieodpłatna mediacja
- informacja o możliwościach innej, darmowej pomocy

NIEODPŁATNE PORADNICTWO OBYWATELSKIE

- rozpoznanie problemu i udzielenie porady dostosowanej do indywidualnej sytuacji, zwłaszcza w sprawach zadłużenia, mieszkaniowych oraz zabezpieczenia społecznego
- poinformowanie o przysługujących uprawnieniach lub ciążących obowiązkach
- wsparcie w samodzielnym rozwiązywaniu problemu, np. poprzez sporządzenie planu wyjścia z trudnej sytuacji oraz udzielenie pomocy w jego realizacji
- skierowanie do odpowiednich instytucji lub placówek nieodpłatnej pomocy
- nieodpłatna mediacja

NIEODPŁATNA MEDIACJA

- poinformowanie o możliwościach i korzyściach polubownych metod rozwiązywania sporów
- przygotowanie projektu umowy o mediację lub wniosku o przeprowadzenie mediacji
- przygotowanie projektu wniosku o przeprowadzenie mediacji w sprawie karnej
- przeprowadzenie mediacji
- udzielenie pomocy w sporządzeniu do sądu wniosku o zatwierdzenie ugody zawartej przed mediatorem

MEDIACJA jest dobrowolna, nieformalna i poufna, a mediator jest osobą bezstronną.

Ponad połowa punktów nieodpłatnej pomocy prawnej i nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego w Polsce jest prowadzona przez organizacje pozarządowe, jako zadanie publiczne powierzane przez starostów lub prezydentów, w efekcie corocznego, otwartego konkursu ofert.

SURSUM CORDA oznacza „w górę serca!”.

W tym zawołaniu zawiera się cała nasza misja – **pomagać w trudnej sytuacji** i dawać nadzieję na to, że może być lepiej. Dla tych, którzy chcą się angażować i wspierać projekty dobroczynne - tworzymy warunki do skutecznego działania, w klimacie zaufania i czytelnich zasad.

Jedną z form naszej aktywności jest prowadzenie od 2016r. sieci punktów **nieodpłatnej pomocy prawnej, poradnictwa obywatelskiego i mediacji** oraz urozmaicona edukacja prawna.

Stowarzyszenie Sursum Corda powstało w 2000 roku z inicjatywy grupy przyjaciół i profesjonalistów, którzy wcześniej – przez 6 lat – angażowali się społecznie jako wolontariusze. Jako organizacja pozarządowa jesteśmy apolityczni działamy na zasadzie „non profit”, czyli nie dla zysku.

Posiadamy status organizacji pożytku publicznego, co oznacza, że możesz przekazać nam 1,5% podatku, który codziennie inwestujemy w mądre pomaganie.

Będzie nam miło, jeśli dołączysz do naszej załogi!

**sursum
corda**
STOWARZYSZENIE w górę serca

wolontariat

 **chce
pomagać
.org**

wypżyczalnia
SPRZĘTU REHABILITACYJNEGO I MEDYCZNEGO

**NIEODPŁATNA
pomoc prawna
poradnictwo
obywatelskie**

OŚRODEK POMOCY **prst
penitencjarnej**

**wypoczynek
na plus+**

szkolenia >>>

**POMOC
ukrainie**

1,5% **pomoc
ma
moc!**

KRS 00000 20382

KRS na SMS

Wyślij SMS o treści KRS
na nr **4628**, odeślemy Ci
za darmo nasz nr KRS!

**Rozlicz
swój
PIT
za darmo!**

www.sc.org.pl

System Nieodpłatnej Pomocy

Odwiedź
naszą stronę!

Potrzebujesz wsparcia?

Prawnika • Doradcy • Mediatora

Jesteś w trudnej sytuacji życiowej?

Skorzystaj z naszego systemu!

**Nieodpłatna
Pomoc Prawna**

**Nieodpłatne
Poradnictwo
Obywatelskie**

**Nieodpłatna
Mediacja**

 /NieodplatnaPomoc

**formularz
do zapisów:**

zapisy-np.ms.gov.pl